

مراقبت بعد از جراحی گوش میانی

برخی از مواردی که نیاز به جراحی گوش میانی می یابند عبارتند از:

ماستوئیدیت

ماستوئید استخوانی است که در پشت مجرای گوش خارجی قرار دارد و شامل زائده ماستوئید، حفره ماستوئید و سلول های هوایی ماستوئید می باشد. ماستوئیدیت التهاب عفونی مخاط مفروش کننده سلول های هوایی ماستوئید می باشد. از آنجا که این سلول ها به طور مستقیم و یا غیر مستقیم با فضای گوش میانی ارتباط دارند، لذا ماستوئیدیت در بیشتر مواقع بدنبال عفونت گوش میانی ایجاد می شود. ماستوئیدیت به دو نوع حاد و مزمن تقسیم می شود.

تجمع توده کراتینی در داخل گوش میانی یا حفرات ماستوئید می باشد. اصولاً کلستاتوم از طریق تخریب خوردگی استخوان موجب صدمه به گوش می شود. بهترین علامت کلستاتوم ترشحات بدبو و زنده گوش است.

اتواسکلروز

سخت شدن گوش که معمولاً استخوانهای رکابی گوش میانی را درگیر می کند و حرکت طبیعی آن را مختل می کند. شایع ترین علت کم شنوایی هدایتی در افراد بالغ است و هر دو گوش معمولاً گرفتار می شوند. کاهش شنوایی از نوع هدایتی ایجاد می شود و در صورتی که گوش داخلی و حلزون درگیر شوند، کاهش شنوایی حسی-عصبی ایجاد می شود.

درمان: جراحی است (استاپدکتومی). که در این روش استخوان رکابی برداشته شده و به جای آن پروتز ظرفی گذاشته می شود.

مراقبت از خود پس از عمل جراحی گوش میانی

- ❖ آنتی بیوتیک ها و سایر داروها را طبق دستور مصرف کنید.
- ❖ بعد از عمل، گوش عمل شده چند ساعت اول بالا نگه داشته شود و استراحت در تخت داشته باشید.
- ❖ به یاد داشته باشید که قدری احساس ناراحتی طبیعی است، از مسکن ها طبق دستور استفاده کنید.
- ❖ پاک کردن بینی (فین کردن) را در طی هفته اول پس از جراحی به آرامی انجام دهید.
- ❖ در چند هفته نخست، سرفه و عطسه را با دهان باز انجام دهید.

❖ می توانید 2-3 روز پس از جراحی به کار قبلی خود بازگردید، از بلند کردن اشیای سنگین، زور زدن و خم

شدن

برای چند هفته اجتناب کنید.

❖ بدانید که احساس صداهای مختلف در گوشی که جراحی شده، برای 3 تا 5 هفته پس از جراحی طبیعی

می باشد.

❖ بدانید که پانسمان گوش و وجود مایع و خون در گوش میانی، موجب کاهش شنوایی می شود. اقدامات

مناسب جهت افزایش شنوایی شما عبارتند از: کاهش سروصدای محیطی، قرار گرفتن در برابر افراد در هنگام

صحبت کردن، شمرده صحبت کردن دیگران، در نور کافی قرار گرفتن در هنگام حرف زدن.

❖ توجه کنید که قدری ترشح خونی و بافتی پس از جراحی طبیعی است. در صورت افزایش ترشحات یا خروج

چرک و افزایش درجه حرارت بدن به جراح اطلاع دهید.

❖ در صورت نیاز به مسافرت هوایی با جراح مشورت کنید.

❖ از شنا کردن و شیرجه زدن خودداری کنید.

❖ تامدتی از ورود آب به گوش عمل شده جلوگیری کنید.

❖ اگر خط بخیه پشت گوش، ترشح داشت و خیس شد یک لایه ی نازک پماد حاوی آنتی بیوتیک را روی

خط بخیه زده و روی آن را بپوشانید.

❖ برای 2 تا 3 هفته پس از جراحی، همزمان با باز شدن لوله استاش و ورود هوا به گوش میانی شاید درد شدیدی

احساس کنید.

❖ آسیب عصب صورتی یکی از عوارض نادر جراحی ماستوئید است، لذا هر نشانه ای از آسیب صورتی نظیر کج شدن دهان را به پزشک اطلاع دهید.

❖ جهت پیشگیری از عفونت پس از جراحی از یک فتیله یا پانسمان به همراه آنتی بیوتیک موضعی در مجرای شنوایی خارجی استفاده می شود.

❖ در صورت لزوم از سمعک در گوش دیگر استفاده کنید.

علائم زیر بدنبال عمل جراحی گوش ممکن است دیده شود:

1. خشکی دهان و اختلال چشایی: غیر معمول نبوده و در بعضی اشخاص ممکن است دیرتر بهبود یابد.
2. وزوز گوش: در بعضی افراد قبل از عمل جراحی وجود دارد و شاید یک تا دو ماه بعد از جراحی احساس شده و بعد کاهش پیدا کند. در عمل جراحی که شنوایی بیمار بدتر شده و یا بهبودی پیدا نمی کند، وزوز گوش ممکن است، مدتی طولانی تر باقی بماند.
3. بی حسی گوش: طبیعی است و ممکن است تا 6 ماه یا بیشتر پس از عمل گوش ادامه یابد.
4. علائم فک: مفصل فک تماس نزدیک با مجرای گوش دارد. لذا در جراحی های وسیع گوش، عمل جویدن و باز و بسته کردن دهان مشکل می شود، این علائم بعد از چند روز تا دو ماه از بین می رود.